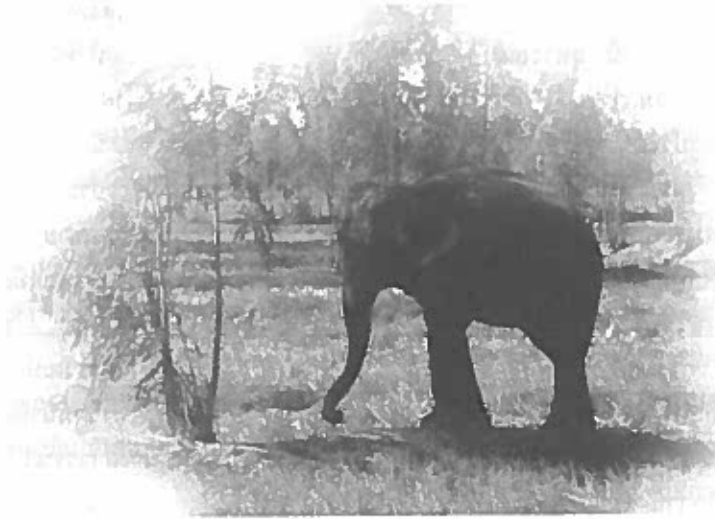

นิทานพื้นบ้าน

พญาช้างเผือก

อารีย์ ทองแก้ว

หญิงชาวบ้าน กลุ่มหนึ่งพากันเข้าไปขุดมันในป่าต่างพากันบอกไม่ไห้ใส่น้ำไว้สำหรับดื่มด้วย เมื่อถึงป่าทุกคนแยกย้ายกันขุดตามอหิยาศัย วันนั้นท้องฟ้ามีดครึ้มฝนจะตก หญิงนางหนึ่งเห็นเช่นนั้นด้วยความหนักและเหนื่อยกับจำนวนมันที่ขุดได้ และต้องบุกฝ่าดงแถมมีกระบอกน้ำพะรุงพะรัง จึงเทน้ำในบอกทิ้งหวังรอเติมน้ำฝนที่กำลังจะตกลงมา

แต่ฟ้าที่มีดครึ้มอยู่ได้เปลี่ยนเป็นแดดแผดกล้าร้อนระอุ เหมื่อไหลไคลย้อยไปตาม ๆ กัน ทำให้เกิดการกระหายน้ำยิ่งนัก คนอื่น ๆ เขามีน้ำดื่มกันแต่หญิงที่เทน้ำไม่มีน้ำดื่ม จะขอเพื่อนก็ไม่กล้าจึงสู้ฝืนความกระหายขุดมันต่อไป จนมาพบแอ่งน้ำเล็ก ๆ แอ่งหนึ่ง จึงตรงเข้าดื่มจนคลายความกระหายได้แอ่งน้ำนั้นเป็นน้ำเยี่ยวของช้างเผือกซึ่งเป็นหัวหน้าของฝูงช้างในป่า

หลังจากนั้นนางได้ตั้งท้องคลอดลูกออกมาเป็นเพศหญิง หญิงชาวบ้านที่ไปขุดมันด้วยกันตลอดลูกเป็นชาย เด็กทั้งคู่นี้ชาวไร่ลือกันว่าเป็นลูกของช้างป่าที่คนไปกินน้ำเยี่ยวของมัน

เมื่อเด็กทั้งคู่อายุได้ ๑๑ ปี จึงตกลงกันเข้าป่าหาพ่อช้าง ทั้งคู่ออกเดินทางจนกระทั่งมาพบฝูงช้างกำลังหากิ่งไม้กินบ้าง กินหญ้าบ้าง เล่นน้ำอีกทีก็บังก็ตกใจกลัวแต่ก็อดฟังร้องบอกออกไปว่า ตนต้องการมาพบพ่อช้างที่แม่ได้ดื่มน้ำเยี่ยวเข้าไปจน ตั้งท้องและกำเนิดพวกตนออกมา ช้างเผือกได้ร้องถามว่าใครเป็นลูกของตน เด็กทั้งสองต่างก็รับว่าเป็นตน ช้างเผือกไม่เชื่อจึงอธิษฐานในใจว่า หากคนไหนเป็นลูกของตนจริงเมื่อเอางวงขวางเด็กขึ้นหลังแล้ว จะไม่ตกลงพื้น

อธิษฐานดั่งนั้นดั่งนั้นแล้วก็ใช้วงรัดเอาเด็กชายขวางไปทางหลังตนก่อน เด็กชายคนนั้นก็พลัดตกมาข้างเผือกใช้เท้ากระเทิบซ้ำจนตาย เมื่อถึงคราวโยนเด็กหญิงขึ้นไปบ้าง เธอก็พลัดตกลงมาที่คอช้างหนูน้อยกอดคอช้างแน่น ช้างเผือกจึงพาเข้าป่าลึกพร้อมกับบรรดาฝูงช้างบริวารที่แห่ล้อมยินดีกับช้างเผือกไปตลอดทาง

ช้างเผือกได้เสกปราสาทกลางป่าให้ลูกสาวอยู่และตั้งชื่อว่า **ควนสัตรา** ให้อยู่แต่ในปราสาท พ่อช้าง

เผือกจะหาผัก ผลไม้มาเลี้ยงดูนาง จนนางเติบโตใหญ่
 สุวยสาว นางมีผมหอมขจรขจายและยาวสลวย
 รูปโฉมงดงาม ยามสายพ่อช้างเผือกจะนำดอกไม้ป่า
 ที่มีกลิ่นหอมมาอบร่ำผมให้นางเป็นประจำ เป็นที่รู้กันดี
 ว่าถ้าพ่อช้างมาหาจะร้องเรียกลูกสาวว่า

เนียงควนสตรา ตันเลี้ยะเซาะรา

(นางควนสตรา เอาผมทิ้งลงมา)

เอืออ้อปกาออย

(พ่อจะอบร่ำผมให้)

เอืออ้อบเปมูก เอืออ้อบเปกกรอย

(พ่ออบจากโคนถึงปลาย)

เอืออ้อปกาออย เนียงควนสตรา

(ทิ้งผมมาได้ หนูควนสตรา)

ได้ยินเสียงเรียกดังนี้ นางจึงทิ้งผมยาวสลวย
 ให้พ่อนางอบร่ำและแซมดอกไม้ให้จนหอมกลบอบอวล
 ไปทั่ว

ความงามและผมที่หอมของนางร่ำลือไปถึง
 กษัตริย์หนุ่มเมืองหนึ่ง จึงได้ว่าจ้างตายายช่วยเป็นธุระ
 ให้ตายายแอบดูนางรู้ว่าจะเรียกนางอย่างไร เมื่อสบโอกาส
 จึงเรียกแบบพ่อช้างเผือกเรียกนางให้ออกมาพบบ้าง

นางได้ยินจึงทิ้งผมลงมา สองตายายจึงดึงผมไว้
 และจับตัวนางไปถวายกษัตริย์หนุ่ม

ช้างเผือกเอาดอกไม้ต่าง ๆ มาอบผมให้ลูกสาว
 เช่นที่นำมาประจำ แต่ร้องเรียกลูกเท่าไรก็ไม่เห็นนาง
 ทั้งผมลงมาสักที จึงพาฝูงช้างบุกเข้าเมืองตามกลิ่นหอม

ของนางไป เมื่อถึงเมืองกษัตริย์หนุ่มออกมาต้อนรับและ
 ขอนางควนสตราเพื่ออภิเษกให้อยู่ในเมืองอย่างมีความสุข

ส่วนช้างเผือกนั้นจะให้อาศัยอยู่ใกล้กับลูกสาว
 ฝูงช้างมีเท่าไรก็เลี้ยงดูทั้งหมดในอุทยานกว้างใหญ่
 อุดมสมบูรณ์มีคนคอยรับใช้อำนวยความสะดวกกว่า
 อาศัยอยู่ในป่า ช้างเผือกได้ฟังดังนั้นก็นิ่งคิดตรองอยู่
 ด้วยความรู้สึกจึงตกลงอาศัยในอุทยานนั้นพร้อมฝูงช้าง
 บวฉรร มีความสุขสบายเรื่อยมา

นางควนสตราก็ได้อภิเษกกับกษัตริย์ครองสุขจน
 สิ้นอายุขัย

